

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou v právní věci žalobce: **D. V.**, bytem, adresa pro doručování:, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o starobní důchod, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 8.3.2013, č. j. 600 407 0721/315-SJ,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Shora uvedeným rozhodnutím žalovaná zamítla námitky účastníka řízení a potvrdila rozhodnutí ČSSZ ze dne 2.1.2013, č. j. 600 407 0721, kterým ČSSZ přiznala účastníkovi řízení na základě pověření Ministra práce a sociálních věcí podle ust. § 4 odst. 3 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů a podle ust. § 31 zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů (dále zákon o důchodovém pojištění) ode dne 1.12.2012 starobní důchod před dovršením důchodového věku ve výši 7.486 Kč měsíčně. V námitkách účastník řízení nesouhlasil s datem přiznání starobního důchodu ani jeho výší, domnívá se, že by mu důchod měl být přiznán ode dne podání žádosti (31.5.2012) a ohledně výše starobního důchodu nebyly zhodnoceny doby pojištění získané v zaměstnání v kategorii I. AA za období od roku 1980 do roku 1991. Žádá přepočtení dob pojištění a výše starobního důchodu. Žalovaná

přezkoumala námitkami napadené rozhodnutí v plném rozsahu a zjistila po provedeném šetření, že bylo vydáno v souladu s platnými právními předpisy a dostupnými evidenčními materiály. Dále uvedla, že účastník řízení podal žádost o starobní důchod před dosažením důchodového věku 31.5.2012, která mu byla zamítnuta rozhodnutím ze dne 17.7.2012 pro nesplnění podmínek ust. § 31 zákona o důchodovém pojištění, protože mu nevznikl nárok na starobní důchod, neboť nezískal potřebných 10 roků v pracovní kategorii I. AA – uranové doly. V námitkovém řízení bylo rozhodnutí potvrzeno. Posléze podal 12.11.2012 žádost o odstranění tvrdosti zákona podle Příkazu ministra č. 30/2006 ve znění Dodatků č. 1 až 4 spočívající v prominutí podmínky získání doby zaměstnání se stálým pracovištěm pod zemí v hlubinných dolech (pracovní kategorie I. AA) potřebné pro nárok na starobní důchod v 55 ti letech podle § 21 odst. 1 písm. a) zák. č. 100/1988 Sb., doručenu ČSSZ dne 14.11.2012. O této žádosti rozhodla ČSSZ napadeným rozhodnutím ze dne 2.1.2013. Důchodový věk účastníka řízení určený na základě § 32 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění činí 64 roků a 2 měsíce a dosáhne jej dne 7.6.2024, nicméně podle § 74 zákona o důchodovém pojištění nároky na snížení věkové hranice pro vznik nároku na starobní důchod podle předpisů platných před 1.1.1996 po odpracování stanovené doby zaměstnání v I. pracovní kategorii či v I. (II.) kategorii funkcí zůstávají zachovány do 31.12.2018. Tato snížená věková hranice se považuje pro účely tohoto zákona za důchodový věk. Účastník řízení získal v zaměstnání v I. AA pracovní kategorii v uranových dolech celkem 9 roků a 131 dní, tudíž méně, než požaduje ust. § 21 zák. č. 100/1988 Sb. ČSSZ je pověřena, aby rozhodovala o žádostech o odstranění tvrdosti zákona, půjde-li o žádosti o přiznání nebo úpravu starobního důchodu spojené s prominutím podmínky získání doby zaměstnání se stálým pracovištěm v podzemí v hlubinných dolech, potřebné pro nárok na starobní důchod v 55-ti až 59-ti letech (§ 21 odst. 1 písm. a) nebo § 174 odst. 1 zák. č. 100/1988 Sb., ve znění do 31.12.1995), jestliže příčinou nesplnění této podmínky bylo překročení nejvyšší přípustné expozice, šlo-li o zaměstnání v uranových dolech, pokud doba chybějící do příslušné potřebné doby zaměstnání v I. AA pracovní kategorii činila nejvýše 364 dnů. Účastníkovi řízení byla rozhodnutím prominuta podmínka získání 10-ti roků ve vybraných zaměstnáních v hornictví v uranových dolech a byl mu přiznán starobní důchod od 1.12.2012 ve výši 7.486 Kč, když získal dobu pojištění do data přiznání starobního důchodu v délce 35 roků a 251 dnů a pro výši 35 roků a 81 dnů pojištění v souladu s ust. § 34 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Důchodový věk účastníka řízení je 55 roků a do dosažení důchodového věku dne 7.4.2015 mu chybí 857 dnů, čímž splnil podmínky vzniku nároku na starobní důchodu před dosažením důchodového věku. Výše základní výměry starobního důchodu pro rok 2012 činí 2.270 Kč, výše procentní výměry 52,5% výpočtového základu měsíčně. Při stanovení výpočtového základu ČSSZ vycházela z osobního vyměřovacího základu určeného v souladu s § 16 zákona o důchodovém pojištění a § 18 téhož zákona. Rozhodné období je období let 1986 – 2011, následně ČSSZ stanovila roční vyměřovací základy, úhrn vyměřovacích základů a zjistila osobní vyměřovací základ ve výši 16.860 Kč. Ten upravila na výpočtový základ podle § 15 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění provedením redukci do jednotlivých redukčních hranic tak, že částku 11.061 Kč počítala plně a z částky 5.799 Kč 28% a získala výpočtový základ 12.685 Kč. Procentní výměra pak činila 52,5% z 12.685 Kč, tj. 6.660 Kč. Důchod podle § 31 upravila podle § 34 odst. 1 ve výši jeho procentní výměry a snížila ji o 0,9% výpočtového základu za každých i započatých 90 kalendářních dnů za prvních 360 kalendářních dnů, o 1,2% do 720. kalendářního dne a o 1,5% od 721. kalendářního dne a po snížení činila procentní výměra 5.216 Kč, se základní výměrou činila výše důchodu 7.486 Kč.

Důchod nemohla přiznat od 31.5.2012, ode dne podání žádosti, neboť na základě pověření ministra je možno na základě žádosti o odstranění tvrdosti zákona starobní důchod přiznat od 1. dne kalendářního měsíce následujícího po měsíci, do něhož spadá den doručení žádosti o odstranění tvrdosti zákona. Žádost byla doručena dne 14.11.2012, a proto byl důchod přiznán od 1.12.2012. K námitkám, že mu nebyly zhodnoceny doby pojištění za zaměstnání v kategorii I. AA za celé období od roku 1980 do roku 1991 žalovaná uvedla, že ust. § 71 odst. 1,2 zákona o důchodovém pojištění není možné v případě účastníka řízení aplikovat. Uvedla dále, že důchod před dosažením důchodového věku podle § 31 nelze srovnávat podle výše citovaného ust. § 71 odst. 1,2, protože analogická dávka před 1.1.1996 neexistovala.

Žalobce v žalobě namítal, že žalovaná rozhodla na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, když opakovaně poukazoval na to, že mu na základě nesprávných podkladů bývalého zaměstnavatele UD D. R. byla nesprávně započtena doba pojištění podle tehdy platných předpisů v II. kategorii, ačkoliv se jednalo o zaměstnání I.A a I.AA kategorie. Tyto námitky nebyly podrobně a uspokojivě přezkoumány. Byl mu sice přiznán starobní důchod, ale nikoliv ve výši, která by mu měla náležet při správném započtení a zhodnocení dob pojištění v kategoriích. Měl mu být přiznán důchod hornický náležející při splnění podmínek při dosažení věku 55-ti let a to i v případě přiznání před dovršením důchodového věku. Navrhl soudu, aby napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná ve vyjádření uvedla, že poprvé uplatnil žalobce žádost o přiznání mimořádného hornického důchodu od 7.4.2010, dne dosažení 55-ti let, dne 1.2.2010. Tuto žádost žalovaná zamítla pro nesplnění podmínek § 2 odst. 1 nařízení vlády č. 557/1990 Sb. Podaným námitkám nebylo vyhověno a žádost o mimořádné poskytování starobního důchodu byla zamítnuta. Dne 31.5.2012 podal další žádost o starobní důchod před dosažením důchodového věku, která byla opětovně zamítnuta, neboť nezískal potřebných 10 roků zaměstnání v pracovní kategorii I. AA. Dne 12.11.2012 podal žádost o odstranění tvrdosti zákona spočívající v prominutí podmínky získání doby zaměstnání se stálým pracovištěm pod zemí v hlubinných dolech se zařazením v I. AA pracovní kategorii potřebné pro nárok na starobní důchod v 55-ti letech. Odstraněním tvrdosti zákona žalovanou byla žalobci prominuta podmínka získání 10-ti roků ve vybraných zaměstnáních v uranových dolech, neboť odpracoval pouze 9 roků a 131 dní a od 1.12.2012 mu byl přiznán starobní důchod před dosažením důchodového věku ve výši 7.486 Kč. Pokud se týká výpočtu výše starobního důchodu, žalovaná se odvolala na odůvodnění napadeného rozhodnutí, považuje ji za správnou, vypočtenou v souladu se zákonem a navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Dne 7.10.2013 žalobce doplnil žalobu podání výpočtem „hornických důchodů“ a vysvětlením platné právní úpravy vypracované dne 30.9.2013.

Při soudním jednání dne 24.6.2014 žalobce uvedl, že o předčasný starobní důchod žádal v době, kdy nemohl sehnat zaměstnání, později zjistil od svých spolupracovníků, kteří skončili v preferovaném zaměstnání i později než on, že jim byly přiznány hornické důchody bez krácení, nikoliv jako v jeho případě a i oni požádali o předčasný starobní důchod.

Identifikační údaje těchto spolupracovníků přislíbil soudu sdělit k ověření, zda šlo v jejich případě o skutkově a právně shodné okolnosti jako u něho, poněvadž pak by mu byl důchod přiznán v podstatně nižší částce, než těmto spolupracovníkům.

Na základě žalobcova sdělení osobních dat spolupracovníků, kterým byl přiznán nekrácený starobní důchod v letech 2014, 2013 či 2012, soud požádal žalovanou, aby se vyjádřila, zda tito spolupracovníci žalobce pobírají starobní důchody a na základě jakých skutkových a právních okolností.

Žalovaná ve vyjádření ze dne 30.9.2014 uvedla, že spolupracovníkovi žalobce P. O. byl přiznán od 29.7.2012 starobní důchod podle § 31 a § 74 zákona o důchodovém pojištění, protože splnil podmínky pro vznik nároku na tento důchod a především ke dni přiznání důchodu odpracoval více než 10 let zaměstnání v I. AA kategorii v uranových dolech. R. M. byl od 16.5.2014 přiznán starobní důchod podle § 31 zákona o důchodovém pojištění s přihlédnutím k ust. § 3 odst. 1 písm. a) nařízení vlády č. 363/2009 Sb., o stanovení důchodového věku a přepočtu starobních důchodů některých horníků, kteří začali vykonávat své zaměstnání před rokem 1993. Nárok na tuto dávku splnil výhradně splněním podmínek stanovených v nařízení vlády, což nelze v případě žalobce aplikovat. Panu L. H. byl přiznán starobní důchod od 1.12.2012 podle ust. § 31 zákona o důchodovém pojištění s přihlédnutím k nařízení vlády shora uvedeném, které však nelze na žalobce aplikovat. Nařízení vlády nabylo účinnosti 1.7.2010. Nařízením vlády byl stanoven nižší důchodový věk u pojištěnců, kteří současně před 1.1.1993 a v období od 1.1.1993 do 31.12.2008 vykonávali zaměstnávání v hornictví se stálým pracovištěm pod zemí v hlubinných dolech a v důsledku zrušení pracovních kategorií ke dni 1.1.1993 nesplnili podmínku potřebné doby pojištění v I. AA pracovní kategorii stanovenou pro nárok na snížení věkové hranice pro odchod do starobního důchodu a zároveň je řešen přepočet starobních důchodů takových pojištěnců. Nařízení citované shora se vztahuje na pojištěnce, kteří současně splnili podmínku výkonu zaměstnání v hornictví se stálým pracovištěm v podzemí v hlubinných dolech před 1.1.1993 a v období od 1.1.1993 do 31.12.2008, přičemž délka období výkonu takového zaměstnání před 1.1.1993 není rozhodující a není rozhodující ani trvání zaměstnání k 31.12.1992, ale podmínkou je, aby část doby zaměstnání v I. AA pracovní kategorii v hornictví spadala do období před 1.1.1993 a část do období po 31.12.1992. Další podmínkou je, že v období před 1.1.2009 odpracovali celkem aspoň 3.300 směn, popř. 2.200 směn v uranových dolech, či 3.081 směn, případně 1.981 směn v uranových dolech, pokud výkon zaměstnání v I. AA pracovní kategorii v hornictví skončili z důvodu dosažení nejvyšší přípustné expozice. Celkový počet odpracovaných směn je dán součtem před 1.1.1993 a v období od 1.1.1993 do 31.12.2008. Počet odpracovaných směn za dobu před 1.1.1993 se stanoví tak, že se počet kalendářních dnů zaměstnání v I. AA pracovní kategorii vynásobí koeficientem 0,6 a zaokrouhlí směrem nahoru. Počet odpracovaných směn zaměstnání v I. AA kategorie v období od 1.1.1993 do 31.12.2008 potvrzuje zaměstnavatelská organizace na předepsaném tiskopise s tím, že odpracovanou směnou v době po 31.12.1992 se pro tyto účely může považovat pouze směna, v níž bylo zaměstnání zařazené do I. AA pracovní kategorie vykonáváno převážně. Pokud se týká uranových dolů, při stanovování odpracovaných směn před 1.1.2009 se počítají vždy pouze směny odpracované v uranu bez ohledu na to, zda jde o dobu před 1.1.1993 nebo po 31.12.2012. Tyto podmínky splnili spolupracovníci R. M. a L. H., proto jim byl starobní důchod přiznán, podmínky však nesplňuje žalobce.

Podle obsahu žaloby má soud přezkoumat napadené rozhodnutí z hlediska toho, zda měl být žalobci přiznán starobní důchod od podání žádosti 31.5.2012 a nikoliv ode dne 1.12.2012 dle rozhodnutí ČSSZ ze dne 2.1.2013, č. j. 600 407 0721. Jak vyplývá z obsahu správního spisu dne 14.11.2012 došla žalovaná žádost o odstranění tvrdosti zákona podle Příkazu ministra č. 30/2006 ve znění dodatků, která spočívala v prominutí podmínky získání doby zaměstnání se stálým pracovištěm v podzemí v hlubinných dolech potřebné pro nárok na starobní důchod v 55-ti letech dle § 21 odst. 1 písm. a) zák. č. 100/1988 Sb. Žalovaná, oprávněná od 1.8.2008 rozhodovat o odstranění tvrdosti zákona v případech podávání žádosti o přiznání nebo úpravu starobního důchodu spojené s prominutím podmínky získání doby zaměstnání se stálým pracovištěm v podzemí v hlubinných dolech potřebné pro nárok na starobní důchod v 55-ti až 59-ti letech, promíjí dobu, pokud chybějící doba do příslušné potřebné doby zaměstnání v I. AA pracovní kategorii činí nejvýše 364 dnů. Žalobce získal zaměstnání v I. AA pracovní kategorii v uranových dolech celkem v délce 9 roků a 131 dnů, tudíž byla splněna podmínka pro kladné rozhodnutí o žádosti o odstranění tvrdosti zákona. Poněvadž žádost podal dne 12.11.2012 mohl mu být důchod přiznán až od měsíce následujícího po podání žádosti, tj. od 1.12.2012 v souladu s pověřením ministra.

Pokud se týká výše přiznaného starobního důchodu, žalovaná v postupu při výpočtu této dávky nepochybila a soud v tomto odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí a zejména zdůrazňuje, že byl uplatněn nárok na starobní důchod podle § 31 (před dosažením důchodového věku) zákona o důchodovém pojištění, kdy je předčasné pobírání starobního důchodu sankcionováno snížením procentní výměry důchodu podle ust. § 34 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. V případě žalobce za dobu chybějící do vzniku nároku na starobní důchod 7.4.2015 žalobci chybělo 857 dnů a bylo proto nutno odečíst od vypočtené procentní výměry 3,6 % výpočtového základu za prvních 360 dnů, 4,8% výpočtového základu za dalších 360 dnů a 3% výpočtového základu za 137 dnů, což představuje částku 1.444 Kč, o niž byla snížena vypočtená procentní výměra 6.660 Kč. Pokud žalobce namítal, že mu byl přiznán důchod v nižší částce než jeho spolupracovníkům na stejném pracovišti, jim přiznaný přibližně ve stejném období jako jemu, pak důvody toho byly osvětleny v doplnění vyjádření ze dne 30.9.2014, z něhož jasně vyplývá, že v jenom případě spolupracovník odpracoval více než 10 let zaměstnání v I. AA kategorii uranových dolů, nemusel tedy žádat o odstranění tvrdosti zákona o chybějící době v této kategorii a bývalí spolupracovníci R. M. a L. H. splnili podmínky pro přiznání starobního důchodu uvedené v nařízení vlády č. 363/2009 Sb., které jsou citovány shora. Soud pro ověření stanoviska žalované vůči žalobci, podle něhož žalobce nesplnil podmínky nařízení, provedl sám přepočty směn odpracovaných v uranu před 1.1.2009, bez ohledu na to, zda jde o dobu před 1.1.1993 nebo po 31.12.1992 a zjistil, že v takovém období žalobce získal pouze 2.049 směn, nikoliv nařízením vlády požadovaných 2.200 směn (počet kalendářních dnů zaměstnání v I. AA pracovní kategorii soud vynásobil koeficientem 0,6 a zaokrouhlil směrem nahoru).

Na základě shora uvedeného posouzení žalobních námitek soud konstatuje, že žalovaná rozhodla o žádosti žalobce o starobní důchod podle § 31 zákona o důchodovém pojištění jak z hlediska dne přiznání, tak i z hlediska výše důchodu v souladu se zákonem. Soud proto ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.r.s. žalobu jako nedůvodnou zamítá.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 2 s.ř.s., podle něhož úspěšná žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie

V Brně dne 6. ledna 2015

JUDr. Milada Haplová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Karolina Marešová